

всички, които живеят на земята, всеки, чието име не е било записано от създанието на света в книгата на живота на закланото Агне.“ (Откровение 13:7, 8)

Тази фалшива система на поклонение ще налага както чрез убеждаване, така и чрез насилствени средства и сплашване: „И принуждаваше всички, малки и големи, богати и сиромаси, свободни и роби, да им се тури белег на десницата или на челата им; за да не може никой да купува или да продава, освен оня, който носи за белег името на звяра, или числото на неговото име.“ (Откр. 13:16, 17)

Условията за едно такова възможно „лично ембарго“ в течение на човешката история досега още никога не са били налице. Днес обаче се показват например чрез тенденцията за премахване на наличните пари и заменянето им с пластични банкарти. Европейски страни, като например Люксембург и Швеция, са водещи в това, които ще бъдат последвани от други държави.

Във връзка с фалшифицирането на Божия закон и признаването на една променена версия на мястото на дадения от Божия оригинал стои сега едно предупреждение към световното население: „И друг, трети, ангел вървеше подир тях и казваше със силен глас: Ако някой се поклони на звяра и на неговия образ и приеме белег на челото си или на ръката си, той ще и да пие от виното на Божия гняв, което е приготвено чисто в чашата на гнева Му; и ще бъде мъчен с огън и жупел пред светите ангели и пред Агнето. И димът от тяхното мъчение ще се издига до вечни векове; и ония, които се покланят на звяра и образа му, не ще имат отдых ни денем, нито нощем, нито кой да е, който приема белега на името му.“ (Откр. 14:9-11)

Тъй като социалните отношения винаги се отразяват на живота на индивида, личната съдба на отделната личност, харесва ли му или не, не остава незасегната от състоянието на обществото. Съответно се поставя въпросът: Как да се реагира, за да не бъде човек засегнат от това всеобщо заплашване?

И на това има даден един библейски отговор, като тържествено сме увещавани да разпознаем истинската форма на поклонение на Бога, да я практикуваме и да се противопоставим на глобалното съзаклатие срещу Божия авторитет. Макар всеобщият отпадък със съответните опустошителни последици да изглежда неизбежен, винаги съществува възможността индивидуално да изберем един друг път и с това да избегнем съдбата на безбожните.

„И видях друг ангел че летеше посред небето, който имаше вечното благовестие, за да прогласява на обитаващите по земята и на всеки народ и племе, език и люде. И каза със силен глас: Бойте се от Бога, и въздайте Нему слава, защото настана часът, когато Той ще съди; и поклонете се на Този, Който е направил небето и земята, морето и водните извори.“ (Откр. 14:6, 7)

В края на краищата това не е нищо друго освен изпълнение на едно от основните задължения на човека: „Нека чуем краят на цялото слово: Бой се от Бога и пази заповедите Му, понеже това е всичко за човека.“ (Екклесиаст 12:13)

ЦАСДРД
ул. Кирил и Методий 74 1202 гр. София
За кореспонденция:
Пощ. кутия 614 1000 гр. София
E mail: sdarm.bg@abv.bg

От много столетия – най-късно от края на Втората световна война – голямата част от света се намира в едно постоянно възходящо развитие. Един стремеж към по-висок жизнен стандарт. Очакваният повишаващ се стандарт на живота трябва да води към това, че населението да може да се радва на живота по-интензивно и по-всеобхватно. Фактически едно такова очакване предвид глобалното стопанско развитие не е нереалистично.

При по-близко разглеждане трябва на против да се установи, че качеството на живота в много области не се е повишило, а се е понижило, което води до въздишане по „добротото старо време“. Противно на всички логични очаквания, хората живеят днес не безусловно по-добре от по-рано. Несигурност, стрес, изтощение, депресии, безработица, страхове, кризи са понятия, които присъстват навсякъде. Докато изискванията и нато-

варването в следването и в работния пазар, качеството на живот и доволството спада.

Има различни причини, между които принадлежи и поляризирането на световното стопанство, като

- 1% от населението на света притежава около 50% от ресурсите;
- Останалата част на световното богатство е разпределена неравномерно, така че 80% от населението на света притежават само 6% от глобалното богатство;
- 85 най-богатите хора на света притежават толкова, колкото половината от населението на света общо;
- 300 от най-богатите хора в света притежават толкова, колкото най-бедните три милиона.

Това крайно неравенство причинява една постоянно разширяваща се пропаст: от една страна, супер богатите, а от друга страна, милиарди хора, живеещи на ръба на съществуването, които живеят в сред нечовешки условия от ден за ден. А тенденцията на развитието е ясна: богатите стават все по-богати, докато бедните стават все по-бедни.

Това води дългосрочно до едно критично изостряне на положението: бедност, нищета, безработица, безперспективност тласкат хората към отчаяние, което води до остри обществени напрежения. Това се случва не само на местно, но и на международно ниво. Тероризъм, войни и масово емигриране са последствията, от които богатите страни остават не засегнати. Например, не само отпускарските пътувания, но и всекидневието е засегнато, когато хората не рискуват

повече да вървят по улицата или да ползват обществени превозни средства. И това не е в някоя страна от така наречения трети свят, но в сърцето на Европейския съюз, където човек трябва да преживява на улицата сцени, които напомнят за филми на ужасите.

Влошаването на условията на живот на много хора следователно се дължи не само на неизбежни природни катастрофи, но предимно на човешкия фактор – как хора се обхождат със своите съчовеци. Провалът в областта на етиката и морала води до изостряне на социалните напрежения, което води човечеството към пропастта, което днес многократно се описва като „хуманитарна катастрофа“.

Когато положението заплашва да излезе от контрол, се говори за така наречени апокалиптични отношения. Това е позоваване на стари хилядолетни пророчества, дадени в Библията. Може ли да бъде така, че човечеството днес фактически преживява началото на една апокалиптична епоха? Едно комплексно описание на така наречените „последни дни“ представя детайлно ситуацията на нашето днешно ежедневие: „А това да знаеш, че в последните дни ще настанат усилни времена. Защото човеците ще бъдат себелюбиви, сребролюбиви, надменни, горделиви, хулители, непокорни на родителите, неблагодарни, нечестиви, без семейна обич, непримирими, клеветници, невъздържани, свирепи, неприятелни на доброто, предатели, буйни, надуты, повече сластолюбиви, а не боголюбиви, имащи вид на благочестие, но отречени от силата му; тоже от такива страни.“ (2 Тимотей 3:1-5) Неуважението, с което хората днес се отнасят едни към други, може напълно да

води към следното библейско предсказание: „И понеже ще се умножи беззаконието, любовта на мнозинството ще охладнее.“ (Матей 24:12)

Последствията от тази нагласа са експлоатация, злоупотреба и малтретиране: „Земята жалеет и повяхва; светът изнемошва и повяхва; високопоставените между хората на земята са изнеможели. Земята тоже е осквернена под жителите си, защото престъпиха законите, не зачитаха повелението, нарушиха вечния завет. Затова, клетва погълна земята, и онези, които живеят на нея се намериха виновни; затова жителите на земята изгоряха и малцина човеци останаха. Новото вино жалеет, лозето изнемошва, всички, които имаха весело сърце, въздишат. Веселието на тъпанчетата престава; шумът на ликуващите се свършва; престава веселието на арфата.“ (Исаия 24:4-8)

Тук са споменати не само последствията, но и причините за едно такова поведение. Те се крият съществено в човешкото отказване да се признае авторитета на Създателя и да се живее според Неговата воля, изразена в Десетте заповеди. Човекът дръзна да погребее авторитета на Бога, да промени Неговия закон и да изисква послушание на това фалшифициране. Въвеждането на една фалшива религиозност и духовност, почиваща върху човешки авторитет не остава внимателен локален опит, но се развива до една световна универсална успешна система: „И позволи му се да воюва против светиите и да ги победи; и даде му се власт над всяко племе и люде, език и народ. И ще му се поклонят